

המקרה של יואב

מאת: נתע סילוני

ראש-ראש הקשיב לקול טפטווף הגשם.

הוא כל כה אוהב את החצר.

הטפטווף גבר, וראש-ראש הבית החוצה. הוא נסה לגלוות לאו הטרפות נופלות.

ללה וננו עמדו לידו. "אני לא אוחבת גשם, והוא מפחיד אותי", אמרה ללה.

ראש-ראש הבית בה נשאל: "מפחיד? מה מפחיד בגשם?"

"זה לא בדיק הגשם, אני מפחידת מרעמים וברקים."

"אני דוקא אוהבת רעמים" אמר לנו. "אני מודמן שהם אומרים ממשו, ואני ננסה לנחש מה."

בום! נשמע רעם חזק.

"שמעתם? שמעתם מה הרעם זה אמר? הוא אמר, 'נוו, צא החוצה!'"

ללה סתמה בזיהה את האזנים, וראש-ראש המשיר לעקב אחריו הטרפות.

"תראו! ליואב יש מגפים חדשים!" קרא.

ללה התקרבה שוב לחלון וחפשו את יואב. ננו כבר לא היה שם. הוא רצה לראות מקרוב

אם יואב יקפא בмагפים החדשים שלו לתוך השוליות.

אבל עד שננו ירד מקרוזה, יואב כבר היה בתזה המכונית של אמא.

נוו הציג לתזה המכונית. הוא ראה את יואב יושב על כסא הבטיחות.

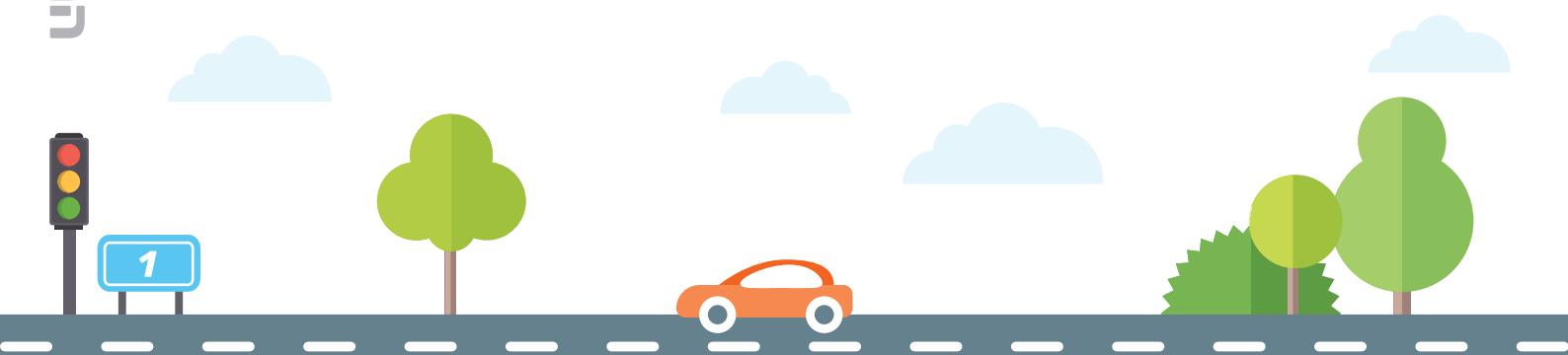
"יואבי, בחרגת? שאלת אמא.

"לא, אין לי פה", ענה יואב.

אמא חקרה את עצמה ואמרה: "יואבי, אמי לא יכולת לבסע אם אתה לא חגור. כל מי שיושב

במכונית צריך להיות חגור בזמן הנסעה".

"אני לא אוהבת את החרגה הגדת! ואני לא רוצה להחרג", ענה יואב.

"יָאָבִי," המשיכָה אַפְאָ לְהַסְּבֵּר, "חִיבִּים לְהַחֲגָר. הַחֲגֹרָה שׁוֹמְרָת עָלֵינוּ בָּזְמָנוּ הַגְּסִיעָה. אֲםָר, לְמַשְׁלֵךְ, אַעֲצֵר בְּפֶתַח אַמִּיּוֹת, הַחֲגֹרָה תִּשְׁמַר עַלְיוֹ וְעַלְיוֹ. הִיא תִּשְׁמַר שֶׁגֶשֶׁר בָּמָקוֹם֙נוּ וְלֹא נִקְבְּלָ פְּכָה".

אבל יָאָב לֹא נִחְגַּר.

נוּנוּ רָאָה הַכָּל מִבָּחוֹא, וְהִיא מַטְרָד. אַסּוֹר לְגַסְעַ לֹא חֲגוֹרִים. אַסּוֹר לִילְדִים וְאַסּוֹר לְהַזְרִים. זֶה מַאֲוד מַסְפָּן!

הָוָא הִיא כָּל כֵּה שְׁקוֹעַ בְּמַחְשָׁבּוֹת, שֶׁלֹּא שֶׁם לְבָשָׂגָם רָאָשׁ-רָאָשׁ וְלֹלֶה מִבִּיטִים יְחִידָה אֶתְזָעָל עַל יוֹאָב. "מָה גַּעַשְׁה?" שְׁאַל אַוְתָם.

"בָּאוּ בְּשִׁים לוֹ קַשְׁוט עַל הַחֲגֹרָה," הָצִיעַ רָאָשׁ-רָאָשׁ. וְכֹה עָשָׂו.

הָם הַתְּגַנְּבּוּ לְמַכְוִית בְּלִי שְׁאַפָּא אוֹ יָאָב רָאוּ אַוְתָם, וְהַצְמִידּוּ לַחֲגֹרָה קַשְׁוט דָּמָה לְטַבְעָת גְּדוֹלָה עַמְּתָמָה שֶׁל שְׁלַשְׁתָּם.

אַפָּא הַבִּיטה שָׁבוּ בַּיּוֹאָב. יָאָב הַבֵּית ذָרָה הַמְלָלוֹ, עַל הַגְּשָׁם.

"יָאָבִי," קָרָא אַפָּא. "שְׁמַת לְבָשָׂמָה יְשָׁעָה עַל הַחֲגֹרָה? יָאָב הַסְּתַכֵּל עַל הַחֲגֹרָה. הִיא שֶׁם קַשְׁוט שְׁגָרָה כְּמוֹ רַקְזָזָר צְבָעוֹנִי עַמְּשָׁלָשָׁה פָּרְצָזָפִים מַחְיִיכִים. הַקַּשְׁוט מַצָּא חָנוּ בְּעִינֵינוּ.

"אַתָּה יָדַעַת מָה, אַפָּא? עַמְּתָמָה מִקְשָׁתָה נְעִים יְתַחַר לְהַחֲגָר!" אָמָר, וְסֹוף סֹוף נִחְגַּר.

אַפָּא שְׁמַחָה. "יָפֵי, יָאָבִי. זֶה כָּל כֵּה חִשּׁוּבָ לְהַחֲגָר, הַחֲגֹרָה שׁוֹמְרָת עָלֵינוּ כָּל הַדָּרָה."

גַּם יָאָב הִיא שְׁמַחָה. הוּא הַרְגִּישׁ בְּטוּמָה יוֹתָר, וְשַׁמָּחַ בְּקַשְׁוט הַיּוֹתָר שְׁמַחַת עַל הַחֲגֹרָה.

לֹלֶה וְרָאָשׁ-רָאָשׁ שְׁמַחוּ גַּם הָם.

נוּנוּ? נָנוּ כָּבֵר הִיא עַמְּקָה בְּתוֹךְ הַשְּׁלֹולִיות.

פעילות בעקבות הספר (יש לפרק את הפעילות על פני שני מפגשים)

המטרה בפעילות אלו להציג את חשיבות הכלל "להיחגר", כחלק מכללי הנסיעה הבוטיחה: להיכנס ולצאת מצד המדרכה, לשבת על כסא בטיחות, להיחגר, לשבת בשקט מהלך הנסיעה.

1. נפתח בדקלום:

נעבור בין מקצבים, והילדים יחוירו אותנו (מהר, לאט, בשקט ועוד):

לִם לִם לִם - שׂוֹמְרוּם עַל חֲבָלִים,

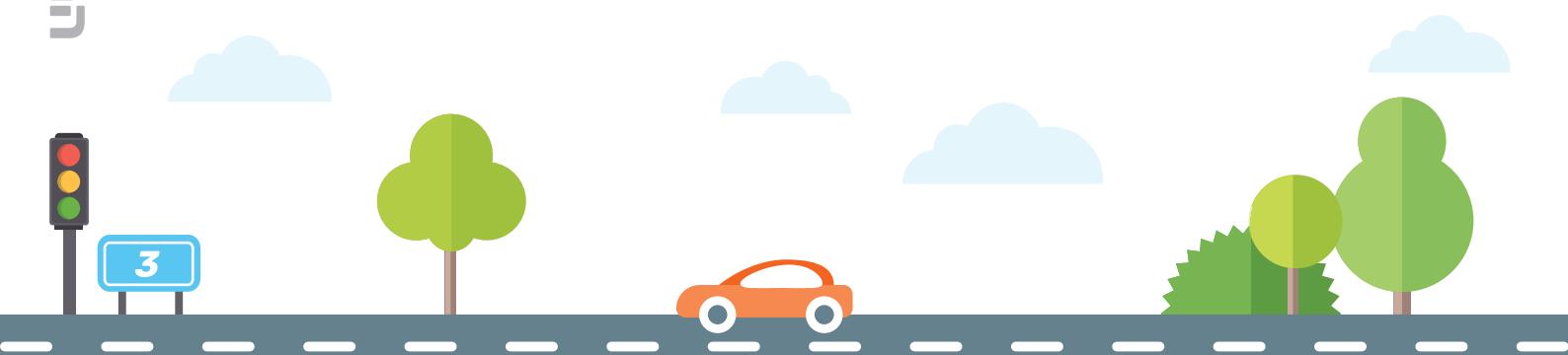
גָּזֶר גָּזֶר - חַגָּרָה נְחָגָר.

2. משחק: "נכון או לא נכון" בעקבות הספר.

הקריאו את המשפטים הבאים. כשההתשובה היא "כן" - הילדים יתופפו על הירכיהם חזק, כמו טיפות גשם.

- **חייבים להיחגר בכל נסיעה.**
- **אם הנסעה קצרה, אפשר לא להיחגר.**
- **אם יושבים על כסא בטיחות, לא צריך להיחגר.**
- **נוסעים רק שכולים חגורים.**
- **החגורה שומרת علينا בזמן הנסעה.**
- **החגורה היא רק קישוט.**
- **מסוכן לא להיחגר.**
- **ליואב היה על החגורה קישוט של החברים מהרמזו.**

3. פעילות במחברת: דף עבודה.

לפניכם החברים מהרמזור. מי חגור נכון? ומי לא?

זהו ההזמנה לדבר עם הילדים על חגירה נכון: רצועת הכתף עוברת באלכסון מהכתף למותן הנגדית, והרצועה השנייה חובקת את המותניים.

4. יצירה: קישוט לחגורה

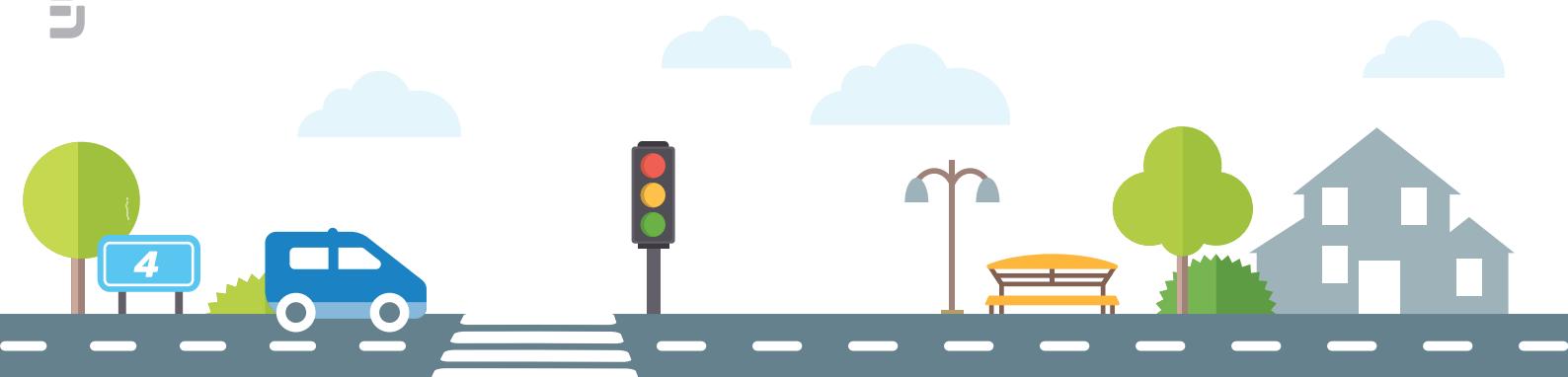

- הכינו לכל ילד מתומן מסול, בערך בגודל של 10X20 ס"מ
- גילאי 6-8 יכולים לגזר בעצמם לפי תבנית.
- חתכו באחד הצדדים פתח, כר שנייתן יהיה לסגור את המתומן (כמו טבעת).
- בחلك האמצעי יצירו הילדים את החברים מהרמזור, רמזור מחייר או כל איור אחר שיבחרו.
- הראו להם איך לחבר לחגורה את הקישוט שהכינו.

5. יצירה: רמזור מקרטוני ביצים

- אספו מבעוד מועד קרטוני ביצים ריקים.
- כל ילד וגזר שני מקטעים של שלשות (לgilאי 3-5 יש לעזר בגזרת הקרטון).
- הילדים יציבו את שני הצדדים בצבעי הרמזור, ויוסיפו פרצופים (אפשר בצבעי מים או גואש).
- את הרמזור חקרו למקל רפואי והדביקו בעזרת מסקינטיפ.
- תוכלו להכין תערוכה של רמזוריים.

6. משחק: אמת או חובה

הילדים ישבו במעגל. במרכז המعال בקבוק ריק.

הילד הראשון יסובב את הבקבוק. הילד שפיטת הבקבוק פונה אליו ושאל שאלה או יטיל משימה, והילד שבסיס הבקבוק פונה אליו – ענה או יבצע.

כל השאלות והמשימות – בנושא בטיחות בדרכים.

שאלות לדוגמא:

- מהם הכללים שעליהם צריך לשמור בנסיעה?
- מאייזה צד נכנסים למכונית?
- על איזה כיסא ילדים צריכים לשבת?
- متى אפשר לחצות את הכביש?

משימות לדוגמא:

- הראה איך צריך להיחגר.
- הראה בפנטומימה כלל אחד של ח齐יה בטוחה.
- הבא חפץ בצבע צהוב
- מצא מילים שמתחללות באות ר' (רמזו, רכבת...).

7. יצירה: ויטראז' החברים מהרמזו

- הכינו שקף לכל ילד. תוכלו לצייר בטוש שחור את קווים המתאר של החברים מהרמזו.
- ילדים בגיל 6-8 יכולים לצייר אותם בעצמם.
- הילדים יצבעו את החברים.
- מומלץ להשתמש בטושים מסווג ארטליין.

- ### 8. ללה, איפה ננו? – משחק מחבאים הפגתי
-
- בחרו ילד אחד שיצא לרגע מהחדר. החביאו בויה קטינה של ננו. כשהילד יכנס, תסבירו לו שעכשו הוא ללה שמחפש את ננו, כי הוא שוב נעלם.
 - אם הילד מתקרב למקום המחבוא, שאר הילדים יקראו לעברו "ללה, ללה". אם הוא מתרחק, הם יקראו לעברו "לא, לא".
 - לאחר שימצא את ננו, יהיה עליו לציין כלל אחד שיש לשמור בדרכים.

9. ביחידה זו אפשר גם:

- לדבר על חורף ועל גשם
- לשתף בפחים שיש לכולנו מרעומים וברקים ועל הפתרון של ננו – לדמיין שהרעמים אומרים משחו
- להזכיר יצירות של חורף כמו:
1. ענני גשם מצמר גפן.
- 2. כרית חימום לחורף: בקשר מהילדים מביעות מועד להביא גרביהם (רצוי ארוכים) – לכל ילד גרב אחד. כל ילד יملא את הגרב שלו בתערובת של מלח גס, עלי לבנדר וכוסמת (או דגן אחר כמו: חיטה מלאה, אורז או גרעיני פשוט). עזרו לילדים לתפור את קצה הגרב. הילדים, בעזרת הוריהם, יכולים לחמם בבitem את הכרית במיקרוגל במשך 3 דקות, ולהניח בימיთם לפני שהם הולכים לישון. תחכה להם מיטה חמה ונעיםמה.

10. קריאת סיום

(לפי הקצב של "הו-הא - מה קרה", 3 פעמים):

מה כולנו מבטיחים? להיזהר בדרכים!

